

LXXXIX.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Sømandslov af 1. Maj 1923.

(Fremsat i Folketinget den 17. December 1925 af Minister for Industri, Handel og Søfart *Stauning*).

§ 1.

Naar en Sømands Tjenesteaftale ophører som Følge af Forlis, paahviler det Rederen at yde Sømanden Erstatning for den Arbejdsløshed, der er en Følge af Forliset.

§ 2.

Erstatningen, der skal betales for hver Dag, Sømanden faktisk er arbejdsløs som Følge af Skibets Forlis, skal i Størrelse svare til den for Rejsen aftalte daglige Hyre, men kan i intet Tilfælde overstige Summen af to Maaneders Hyre.

§ 3.

Erstatning kan ikke kræves for nogen Dag, for hvilken den erstatningspligtige kan bevise, at Sømanden har kunnet opnaa passende Beskæftigelse.

§ 4.

For Sømandens Krav paa Erstatning i Henhold til denne Lov havest Søpanteret i Skib og Fragt efter Reglerne i Søloven af 1. April 1892 § 268 Nr. 2.

§ 5.

Denne Lov gælder ikke for egentlige Krigsskibe og Skibe, som af Regeringen anvendes til Troppetransport.

§ 6.

Ved „Sømand“ forstås i denne Lov enhver Person, der beskæftiges om Bord paa et Skib, uanset om den paagældende bliver at henregne til det egentlige Skibsmandskab, og uanset om han ansættes paa Skibet af Rederen, af Skibsføreren eller af en anden til Skibet hørende Person.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1926.
